

החלטה

הנאשמת הועמדה לדין בגין שלושה אירועים שהתרחשו במשחק גמר גביע המדינה ביום 13.2.2025 וזאת כדלקמן:

- מצית שהושלך בזמן המשחק מיציע אוהדי ירושלים לעבר הפרקט וכשפגע התפרק לכמה חלקים.

- טרם המשחק ופעם נוספת במהלכו, אוהדי הנאשמת השמיעו קריאות "שמעון מזרחי תתאבד כבר".

- במהלך הרבע השלישי הניפו אוהדי הנאשמת שלטים עליהם כתוב "עמוס פרישמן יא גנב", "איגוד של חזירים" (בשלט שלישי שהונף נכתב "ספורט שייך לעם" אולם תובע האיגוד לא הגיש אישום בגין שלט זה וצדק בהחלטתו זו).

בגין האירועים הנ"ל הואשמה הנאשמת בעבירה על סעיף 22(יד) לתקנון המשמעת (התנהגות בלתי ספורטיבית של קהל אוהדים) וביחס לשני האירועים הראשונים גם בעבירה על סעיף 22 (טז) לתקנון המשמעת (התפרעות אוהדים).

הנאשמת אינה כופרת בעובדות אך טענה באריכות לעניין מידת אחריותה, אם בכלל, למעשי אוהדיה בנסיבות העניין.

טענה ראשונה שהעלתה הנאשמת הינה שאף שהמשחק התקיים באולמה הביתי, לא היה זה משחק בית ואין היא אחראית לסדר במשחק, שכן מדובר במשחק גמר גביע בו האחריות הארגונית לרבות בעניין שיטור ואבטחה הינה באחריות איגוד הכדורסל.

אכן, אין מדובר במשחק ביתי של הנאשמת, אך פסקנו כבר לא אחת כי קבוצה אחראית באחריות שילוחית להתנהגות אוהדיה לא רק במשחקי בית. אמנם, במשחקים שאינם משחקי בית, בהם הקבוצה אינה אחראית לבידוק בעת הכניסה לאולם ואינה מארגנת את כוחות הסדרנים והשיטור באולם וביצועים, יכולת הקבוצה להשליט סדר בקרב אוהדיה מוגבלת יותר. יחד עם זאת, האוהדים הינם עדיין אוהדי הקבוצה וקיימת מושגית אחריות על הקבוצה להתנהגות אוהדיה. קבוצה מושתת על שלשה רכיבים שהם (ללא סדר החשיבות): א. שחקנים, ב. הנהלה, צוות מקצועי ובעלים ג. קהל אוהדים. קהל האוהדים הינו חלק ממנה הן בבית והן בחוץ. במשחקי חוץ מדובר אולי באחריות מופחתת או בטעמים להקלה בעונש, אך אין מדובר בעילה לשחרור מאחריות ולפטור מהרשעה.

לעניין אירוע השלכת המצית הנאשמת הוסיפה וטענה כי מדובר במקרה בודד המצית שלא נפל ליד אף אחד ולא גרם להפסקת המשחק. עוד הוצג לנו ע"י הנאשמת אישור ממנהל האולם לפיו בשל הפסקת חשמל שנבעה מחברת החשמל ניזוק דיסק הנתונים משרת וכל חומר ההקלטה שבתוכו נמחק. בבדיקת החומר משרת 2 לא ניתן לבדוק בבירור מהיכן נזרק המצית. לדברי הנאשמת, בשל התקלה (שאינה באחריותה) נשללה ממנה האפשרות לאתר את משליך המצית ולנקוט באמצעים אישיים נגדו.

אנו מוצאים לנכון להרשיע את הנאשמת בגין המעשה בעבירה על סעיף 22(יד) לתקנון המשמעת (התנהגות בלתי ספורטיבית של קהל אוהדים) אך מזכים אותה מעבירה על סעיף 22 (טז) לתקנון המשמעת (התפרעות אוהדים).

הטענות שטענה בעניין השלכת המצית יילקחו בחשבון בעת גזירת העונש.

לעניין האירוע השני, הקריאות "שמעון מזרחי תתאבד כבר", טענה הקבוצה כי היא מגנה קריאות אלה והיא עושה עבודה מול הקהל בעניין. לדבריה מדובר בכמה עשרות אוהדים מתוך הקהל הרב והפתרון לדבריה הוא בחינוך הדור הצעיר של מחלקת הנוער. הנאשמת הציגה פרסומים שהיא מעלה באתר הקוראים לאוהדים להימנע מהדלקת אבוקות, מזריקת חפצים ומקריאות גנאי ומבקשים להתמקד בעידוד חיובי של הקבוצה. הנאשמת הראתה לנו כי כשקריאות כאלה נשמעות במשחקי בית היא דואגת להעלות למסך באולם הודעה המבקשת את הקהל לחדול מקריאות אלה.

חרף השתדלותה של הנאשמת, הקריאות האסורות הושמעו והמבחן בסופו של דבר הינו מבחן התוצאה. אנו מוצאים לנכון להרשיע את הנאשמת בגין המעשה בעבירה על סעיף 22(יד) לתקנון המשמעת (התנהגות בלתי ספורטיבית של קהל אוהדים) אך מזכים אותה מעבירה על סעיף 22 (טז) לתקנון המשמעת (התפרעות אוהדים).

הטענות שטענה בעניין מעשיה למיגור התופעה הפסולה יילקחו בחשבון בעת גזירת העונש.

לעניין האירוע השלישי, השלטים משהונפו בגנות עמוס פרישמן והאיגוד, טוענת הנאשמת כי מדובר במחאה של האוהדים על המחירים שגבה האיגוד בגין כרטיסים משחק הגמר, מחירים שלדעתם מופרזים בתקופה זו בה היוקר המחיה מכביד על האוהדים ממילא. לטענת הנאשמת מדובר במחאה לגיטימית וביטויים לגיטימיים. איש לא ח ושב שעמוס פרישמן באמת "גנב" (ככתוב בשלט) והשימוש במילה חזיר (בביטוי "איגוד של חזירים") אינו עבירה והוא חוסה תחת חופש הביטוי.

אין אנו מקבלים את טענות הנאשמת. איננו נוקטים עמדה ביחס למחירי הכרטיסים ואנו מקבלים כי האוהדים ודאי זכאים להחזיק בדעה כי המחירים מופרזים. יש לאוהדים בוודאי זכות להשמיע ביקורת כאשר זו אינה חוצה מגבולות המותר וגולשת לגידופים שאולי אינם בגדר עבירה במשפט הפלילי, אך חורגים מנורמות אתיות להתנהגות אוהדים ומהוות עבירת משמעת. ציינו כי לגבי הנפת השלט "ספורט שייך לעם" לא הועמדה הנאשמת צלדין. אכן, השלט האמור הינו בגדר ביקורת לגיטימית. לעומת זאת, איננו מקבלים ביטויים כמו "גנב" ו"חזיר" כלפי מוסדות האיגוד ובעלי תפקידים ואנו קובעים כי הם חורגים מהמותר. אשר על כן אנו מרשיעים את הנאשמת בגין המעשה בעבירה על סעיף 22(יד) לתקנון המשמעת (התנהגות בלתי ספורטיבית של קהל אוהדים).

לעניין הענישה הנאשמת עשתה עבודה יסודית ופירטה בפנינו שורה של עונשים מקילים שהוטלו לדבריה במקרים דומים. יחד עם זאת מדובר במבחר סלקטיבי של דוגמאות, אלו הנוחות לנאשמת. קיימות אין ספור החלטות בעניין עבירות של השלכת חפצים, וגם מספר רב של החלטות בגין קריאות אסורות. בכל מקרה ומקרה החלטה הינה על פי נסיבותיו. בין הנסיבות שנבחנות לוקחים בחשבון את הליגה בה מדובר, את היקף הקהל המעורב במעשים, את עברה של הנאשמת ועוד. לכן, לא ניתן לגזור את העונש בשיטת "העתק הדבק" מהמקרים שהביאה הנאשמת בפנינו.

במכלול הנסיבות והשיקולים שפורטו לעיל ובכללם טיעוני הנאשמת לקולה מחד ובהתחשב בעבר המכביד של הנאשמת מנגד, אנו מוצאים לנכון להטיל על הנאשמת בגין שלושת האירועים בגינן הועמדה לדין קנס כספי בסך 15,000 ₪ וקנס על תנאי בסך 15,000 ₪ למשך שנה מהיום שיופעל במקרה של הרשעה בהתנהגות בלתי ספורטיבית של אוהדים בנסיבות של השלכת חפצים או קריאות אסורות. הקנס ישולם תוך חודש מהיום. אי תשלום הקנס במועד יהווה הפרה של הוראות התקנון.

היום: 27 פברואר 2025

(-)

צבי רויזן, עו"ד

אליהו לוי, עו"ד